

Kanaän op den duur niet zouden kunnen uithouden en teveel zouden gaan verlangen naar hun eigen vaderland en familie.

Orpa luisterde naar haar schoonmoeder en op het plaatje is zij op het punt haar vaarwel te kussen. Maar Ruth, die geknield ligt, zeide dat ze niet terug wilde gaan, want zij had Naomi zoo lief, dat zij altijd bij haar blijven en haar God dienen wilde. Ruth zeide: „Want waar gij zult heen gaan, zal ook ik heengaan, en waar gij zult vernachten zal ik vernachten; uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.” En zoo keerde Orpa naar haar land en familie terug, maar Ruth verliet alles om met Naomi mee te gaan.

Toen Naomi met Ruth in Kanaän terug kwam was het juist oogsttijd en Ruth ging naar het veld van Boaz, die familie was van Naomi, om aren te lezen. Toen Boaz, Ruth zag, vroeg hij aan één van de opzichters over de maaiers wie zij was. Het antwoord was, dat zij een vreemdeling en een weduwe uit een ander land was, en dat zij meegekomen was met de moeder van haar man, omdat zij het niet over zich kon verkrijgen, haar schoonmoeder op haar ouden dag aan haar lot over te laten. Toen Boaz dat alles hoorde, voelde hij groote belangstelling voor de jonge vrouw en toen hij ook nog vernam, dat zij het zeer arm hadden, beval hij den maaiers dat zij telkens een handvol gerst op het land moesten laten liggen, zoodat Ruth veel zou hebben om te verzamelen.

„Dat was erg vriendelijk van dien man hè moeder?” zei Nellie.

„Ja”, antwoordde moeder, „en na een poosje toen hij haar beter had leeren kennen en wist hoe lief en godvreezend Ruth was vroeg hij haar om met hem te willen trouwen.”

„Ze werd beloond omdat ze haar land en familie had verlaten om bij haar schoonmoeder te blijven, is 't niet moeder?”

„Ja, Nellie, een goede daad brengt meestal z'n eigen belooning mee. Ruth's vriendelijke man zorgde ook goed voor Naomi en zonder twijfel hadden ze allen samen een gelukkig leven,” zei moeder.

„Toen Ruth en Boaz een tijdje ge-

trouwd waren, gaf God hun een lief klein zoontje, dat zij Obed noemden, wat beteekent: „Gezegend zij de Heer.”

„Werd hij een beroemd man, moeder?” vroeg Henk.

„Er wordt in den bijbel niets van hem verteld, behalve dat hij de vader van Jesse was en Jesse was de vader van David. Hij was dus Davids grootvader en Christus was, zoo als jullie weten uit het huis Davids.”

„O,” riep Nellie uit, „Christus stamde dus af van dien kleinen jongen?”

„Ja, Nellie, Obed was de over, over, o, ik weet niet hoe dikwijls overgrootvader van Christus.”

„Dat was 'n mooie geschiedenis, moeder” zei kleine Miekie, „ik zal nooit vergeten, hoeveel Ruth van haar schoonmoeder hield.”

EEN KOSTBAAR PALEIS

Een der kostbaarste paleizen van de wereld is het paleis te Willems Höhe nabij Kassel, dat eenmaal aan den Duitschen exkeizer behoorde, die er gaarne vertoefde.

Aan dit paleis hebben twee duizend man veertien jaar gewerkt. Het werd gebouwd door Frederik II keurvorst van Hessen en betaald met geld ontvangen van George III van Engeland. Dit geld was George III verschuldigd als huur voor zeventien duizend Hessen. Er werden in de tuinen reusachtige broeikassen gebouwd, ook waren daar tempels van Apollo en Mercurius, verder watervallen, vosslieries, vijvers en wat toen de grootste fontein van de wereld was. Deze fontein kon het water opspuiten tot op een hoogte van honderd negentig voet. Het hoogste punt in den lusthof was bijna veertien honderd voet boven den beganen grond. Op dien heuvel stond een vreemdsoortig gebouw van achtkantigen vorm, van waaruit een aantal watervallen afvielen door bassins naar wat genoemd werd de „Grot van Neptunus”, waar men een wondervolle verzameling aantrof van allerlei *curiosa* uit de waterwereld.

Hoewel de papieren betreffende bouw en kosten niet meer bestaan, heeft men toch berekend, dat dit paleis met z'n tuinen en gronden bijna vijf-en-twintig millioen gulden moet hebben gekost!

DE VRIEND DES HUIZES

MAANDSCHRIFT VOOR HET CHRISTELIJK HUISGEZIN

HOOFDREDACTEUR Ds. H. KLUIN TE NEERBOSCH
SECRETARIS VAN DE REDACTIE P. MONS TE NEERBOSCH

MEDEWERKERS: H. DE BRUIN, TOM DE BRUIN, A. L. GERRITSEN, H. GORDEAU Jr., JAN H. DE GROOT, A. L. VAN HULZEN, Ds. J. H. C. KAMSTEEG, DIET M. KRAMER, MEVR. HENDRIKA KUYPER-VAN OORDT, K. LANTERMANS, WILLEM DE MÉRODE, H. TE MERWE, P. H. MULLER, O. RUYSCH, C. RIJNSDORP, MEVR. M. A. M. RENES-BOLDINGH, MEVR. G. SEVENSMA—THEMMEN, GREETH SMITSKAMP, J. VIJVERBERG, MEVR. J. M. WESTERBRINK-WIRTZ.

UITGAVE VAN NEERBOSCH' BOEKHANDEL EN UITGEVERIJ TE NEERBOSCH
VERSCHIJNT GEREGLD DEN VRIJDAG VOOR ELKEN EERSTEN ZONDAG DER MAAND
A B O N N E M E N T S P R I J S F R A N C O P E R P O S T F l . 2 5 0 P E R H A L F J A A R O F F l . 5 . — P E R J A A R
T U S S C H E N T I J D S B E D A N K E N I S N I E T G E O O R L O O F D M E N T E E K E N T I N V O O R E E N K A L E N D E R J A A R G I R O N U M M E R 5 2 0 0 0

MAART 1931

AFLEVERING 3

JAARGANG 49

MAARTSCHE BUIEN

Maart jaagt wilde vlagen langs de vesten,
over dooden winters weggedooiden praal;
takkebossen staan de boomen, ruig en kaal,
kruin aan kruin bekroond met kraaiennesten.

Grijze buien trekken uit het Westen
regenslierten zwieren door de bruin-egaal
uitgevoren lanen van 't plantsoen, waar vaal
de aasgedierten leven op de resten.

Plotse pauzen breken in 't orkaangeweld —
Lente luistert, aarzelt, nadert — en ontsnelt
bloesemloos de valsche hagelvallen.

Dan bestormt de zon de grauwe wallen,
kantelende wolkentorens steekt ze in brand,
nevelen doet ze vluchten over 't land!

A. J. D. VAN OOSTEN